

Vào thứ 2, ngày 13 tháng 7 năm 2015, Tòa Trọng tài đã kết thúc điều trần và thỏm quyỏn và khỏ nỏng thỏ lý trong vỏ vịỏc trỏng tài mà nỏc Cỏng hòa Philippines đã khỏ i kiỏn chỏng lỏ i nỏc Cỏng hòa Nhân dân Trung Hoa theo quy đỏnh của Phỏ lỏc VII của Công ỏc Liên Hỏp Quỏc về Luỏt Biỏn (“Công ỏc”).

PERMANENT COURT OF ARBITRATION

Peace Palace, Carnegieplein 2,
2517 KJ The Hague, The Netherlands

Telephone : +31 70 302 4165
Facsimile : +31 70 302 4167
E-mail : bureau@pca-cpa.org
Website : www.pca-cpa.org

COUR PERMANENTE D'ARBITRAGE

Palais de la Paix, Carnegieplein 2,
2517 KJ La Haye, Pays-Bas

Téléphone : +31 70 302 4165
Télécopie : +31 70 302 4167
Courriel : bureau@pca-cpa.org
Site Internet : www.pca-cpa.org

**Thông cáo Báo chí của Tòa trọng tài thường trực v v ki n Philippines và Cộng hòa Nhân dân Trung
Quốc
Tòa Trọng tài Kết thúc Phiên đi u tr n v Th m
qu y n và Kh n n g th l y**

Vào th 2, ngày 13 tháng 7 n m 2015, Tòa Trọng tài đã kết thúc phiên đi u tr n v th m quy n và kh n n g th l y trong v vi c tr n g tài mà n n c C n g hòa Philippines đã kh i ki n ch n g l i n n c C n g hòa Nhân dân Trung Hoa theo quy đ n h c a Ph i l c VII c a Công o c Liên H p Qu c v Lu t Bi n ("Công o c").

Phiên đi u tr n đ o c b t đ u vào ngày 7 tháng 7 n m 2015 và di n ra Cung đi n Hòa bình, tr s c a Tòa Trọng tài Th o n g tr c La Hay, Hà Lan.

oàn Philippines g m kho n g 60 ng o i tham d , trong đó có C v n Pháp lý v i vai trò là Lu t s tranh t n g c a Philippines, Ngo i tr o n g, B tr o n g T p h á p, B tr o n g Qu c phòng, thành viên Tòa án T i cao, thành viên H v i n, các o i s , lu t s c a chính ph , các quan ch c, lu t s , c v n, chuyên gia k thu t và tr l y.

Lu t s tranh t n g c a Philippines, C v n Pháp lý Florin T. Hilbay, và Ngo i tr o n g Philippines, ông Albert Ferreros del Rosario đã có các bài phát bi u gi i thi u. Sau đó, Lu t s c a Philippines, ông Paul S. Reichler, Giáo s Phillipe Sands QC, ông Lawrence H. Martin, Giáo s Bernard H. Oxman, và Giáo s Alan Boyle đã trình bày các l p lu n pháp lý c a Philippines.

Tòa tr n g tài đã quy t đ n h không công khai phiên đi u tr n. Tuy nhiên, sau khi nh n đ o c các v n b n đ n g h t c các Qu c gia có quan tâm đ n v vi c và tham kh o ý ki n c a các Bên, Tòa tr n g tài đã cho phép Chính ph Malaysia, C n g hòa

Indonesia, Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, Vương quốc Thái Lan và Nhật Bản
cùng các đoàn thể tham gia phiên điều trần với tư cách quan sát viên.

Khởi đầu của vụ kiện trọng tài

Quá trình trọng tài bắt đầu vào ngày 22 tháng 1 năm 2013 khi Philippines gửi tới
Trung Quốc Thông báo và Bản yêu sách “liên quan đến tranh chấp về Trung Quốc
đòi với quyền tài phán trên biển của Philippines ở vùng Biển Tây Philippines”. Vào
ngày 19 tháng 2 năm 2013, Trung Quốc đã gửi Philippines công hàm ngoại giao
trong đó đưa ra “Quan điểm của Trung Quốc đòi với các vùng biển ở Biển Đông” và từ
chối, từ chối Thông báo của Philippines.

Tòa trọng tài gồm năm thành viên được chọn bởi Thẩm phán Thomas A. Mensah
đến từ Ghana. Các Thành viên khác gồm có Thẩm phán Jean-Pierre Cot người Pháp,
Thẩm phán Stanislaw Pawlak người Ba Lan, Giáo sư Alfred Soons người Hà Lan và
Thẩm phán Rudiger Wolfrum người Đức. Tòa Trọng tài Thường trực (PCA) đóng vai
trò là Cơ quan đăng ký của cuộc tố tụng.

Trung Quốc không tham gia

Chính phủ Trung Quốc đã duy trì quan điểm không chấp nhận và cũng như không
tham gia vào quá trình tố tụng trọng tài này. Trung Quốc đã tái khẳng định quan
điểm này trong các công hàm ngoại giao, các tuyên bố chính thức, “Tuyên bố Lập
trường của Chính phủ nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa về Vấn đề Thềm quyền
trong Vụ kiện Trọng tài Biển Đông do Cộng hòa Philippines đề trình” ngày 7 tháng
12 năm 2014, và hai lá thư do Đại sứ Trung Quốc tại Hà Lan gửi hai thành viên của
Tòa Trọng tài. Chính phủ Trung Quốc cũng đã khẳng định rằng những tuyên bố và
tài liệu này “sẽ không được hiểu là Trung Quốc đang tham gia vào quá trình tố tụng
trọng tài dưới bất kỳ hình thức nào”.

Điều 9 của Phụ lục VII Công ước quy định rằng:

Khi một trong số các bên trong vụ tranh chấp không ra Tòa hoặc không trình bày
các lý lẽ của mình, thì bên kia có thể yêu cầu Tòa tiếp tục trình tố tụng và phán

quyết. Việc mất bên vắng mặt hay việc mất bên không trình bày các lý lẽ của mình không cản trở cho trình tự tố tụng. Trừ khi ra phán quyết, Tòa trọng tài cần phải biết chắc chắn rằng không những Tòa có thẩm quyền xét xử vụ tranh chấp mà còn chắc chắn rằng đơn kiện có cơ sở về mặt thực tế pháp lý.

Phù hợp với nghĩa vụ theo Điều 5 của Phụ lục VII Công ước và việc “cho mỗi bên có khả năng báo về các quy định của mình và trình bày cặn kẽ của mình”, Tòa Trọng tài đã thông qua tuyên bố nhứt cho Trung Quốc những tiến triển của mỗi giai đoạn trong quá trình tố tụng. Bản ghi chép của các phiên xét xử đều đã được chuyển tới Trung Quốc và Trung Quốc đã được mời đưa ra ý kiến đối với tất cả những gì đã được nêu ra ở phiên xét xử.

Quá trình tố tụng về Thẩm quyền và Khả năng thực lý

Theo quy định của Công ước, một tòa trọng tài thành lập theo Phụ lục VII có thẩm quyền xem xét một tranh chấp giữa các Quốc gia Thành viên Công ước trong phạm vi tranh chấp đó liên quan đến việc “giải thích hay áp dụng” Công ước. Tuy nhiên, Công ước cũng loại trừ một số loại tranh chấp khi thẩm quyền của tòa trọng tài và bao gồm một số điều kiện tiên quyết cần phải được đáp ứng trước khi tòa trọng tài thực thi thẩm quyền của mình.

Vì những lý do đã nêu tại Lệnh Thủ tục số 4 ngày 21 tháng 4 năm 2015, Tòa Trọng tài đã coi những trao đổi của Trung Quốc là câu thành lập luận cho rằng vụ kiện của Philippines nằm ngoài phạm vi thẩm quyền của Tòa Trọng tài. Vì vậy, Tòa Trọng tài đã quyết định mở phiên sơ thẩm để xem xét phạm vi thẩm quyền và khả năng thực lý các yêu sách của Philippines. Trong trường hợp Tòa Trọng tài quyết định rằng Tòa có thẩm quyền đối với một số yêu sách của Philippines thì Tòa sẽ tiếp tục mở các phiên xét xử về nội dung vụ tranh chấp.

Tòa Trọng tài tiếp tục có nghĩa vụ theo Điều 9 Phụ lục VII của Công ước và việc thừa nhận được yêu cầu rằng Tòa có thẩm quyền đối với vụ tranh chấp. Theo đó, trước và trong phiên xét xử Tòa Trọng tài đã làm rõ rằng Tòa sẽ xem xét các vấn đề về thẩm quyền và khả năng thực lý cho dù nó có được nêu lên trong Tuyên bố Quan điểm của Trung Quốc hay không.

Vào ngày 23 tháng 6 năm 2015, Tòa Trọng tài đã gọi thđ tđi các Bên vđi hđđng đđn vđi nhđng vđn đđ cđn giđi quyđt liên quan đđn phiên xét xđ. Tòa Trọng tài cđng đđt thêm câu hđi trong quá trình xét xđ.

Tóm tắt Tuyên bố Lập trđđng của Trung Quốc về Vđn đđ Thđm quyđn

Tuyên bố Lập trđđng của Trung Quốc đđđc đđa ra vào ngày 7 tháng 12 năm 2014 “nhđm chđng minh rđng [Tòa Trọng tài] không có thđm quyđn đđi vđi vđi viđc này”. Tuyên bố Lập trđđng này “không thđ hiđn bđt kđ quan đđm nào đđi vđi các vđn đđ thđc chđt liên quan đđn nđi dung vđi kiđn trđng tài mà Philippines đđ trình lên” và “sđ không đđđc coi là Trung Quốc chđp nhđn hay tham gia vào quá trình tđ tđng này”.

Tuyên bố Lập trđđng, có thđ đđđc truy cđp tđi http://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/t1217147.shtml, nêu ra bđn quan đđm sau, theo Trung Quốc:

- Nđi dung trđng tâm của vđi kiđn trđng tài là chđ quyđn lãnh thđ đđi vđi mđt sđ cđu trúc trên biđn đđ Biđn đđng, nó nđm ngoài phđm vi của Công đđc và không liên quan đđn viđc giđi thích hay áp đđng Công đđc;
- Trung Quốc và Philippines đđ thđa thuđn, thông qua các vđn bđn song phđđng và Tuyên bố vđ đng xđ của các Bên đđ Biđn đđng, rđng hai bên sđ giđi quyđt các tranh chđp có liên quan qua con đđđng đàm phán. Bđng viđc đđn phđđng khđi đđng vđi kiđn trđng tài này, Philippines đđ vi phđm nghđa vđi của mình theo luđt quđc tđ;
- Ngay cđ khi giđ đđnh, vì mđc đđch tranh luđn, rđng nđi dung vđi kiđn liên quan đđn viđc giđi thích hay áp đđng Công đđc, thì nđi dung đó là mđt phđn không thđ tách rđi của công tác phân đđnh trên biđn giđa hai nđđc, vì vđy nó sđ rđi vào phđm vi của tuyên bố của Trung Quốc năm 2006 phù hđp vđi Công đđc, trong đó lođi trđ nhđng tranh chđp liên quan đđn phân đđnh biđn khđi thđm quyđn bđt buđc của trđng tài và các thđ tđc giđi quyđt tranh chđp bđt buđc khác;

- Hội đồng là, Tòa Trọng tài rõ ràng không có thẩm quyền đối với vụ việc này. Dựa trên những quan điểm nêu trên và quy định do các Quốc gia đồng ý cho phép chấp thuận thi công giếng quy định tranh chấp, việc Trung Quốc bác bỏ và không tham gia vào vụ việc trọng tài hiện tại là hoàn toàn phù hợp với luật pháp quốc tế.

Tóm tắt lập luận của Philippin

Trong bài phát biểu giới thiệu lúc khai mạc phiên xét xử về thẩm quyền và khả năng thi lý, Bộ trưởng del Rosario đã tóm tắt đề trình của Philippines về nội dung tranh chấp của hai Bên như sau:

- Đầu tiên, Trung Quốc không có quyền thực hiện cái mà nước này gọi là ‘quyền lịch sử’ đối với các vùng biển, đáy biển và vùng đất dưới đáy biển ngoài giới hạn mà nước này đồng ý hưởng theo Công ước;
- Thứ hai, cái gọi là ‘đường chín đôn’ không hề có bất kỳ căn cứ nào theo luật quốc tế khi ý nghĩa của nó là nhằm vạch ra giới hạn yêu sách ‘quyền lịch sử’ của Trung Quốc;
- Thứ ba, những cấu trúc trên biển mà Trung Quốc đưa vào để làm căn cứ nhằm khẳng định yêu sách của mình ở Biển Đông không phải là các đảo có khả năng tạo ra quyền đối với vùng biển quy định kinh tế hay thềm lục địa. Thay vào đó, một số cấu trúc đó là ‘đảo đá’, theo định nghĩa của Điều 121(3); một số khác là các cấu trúc lúc chìm lúc nổi; còn số khác là đảo chìm. Do đó, không một cấu trúc nào có khả năng tạo ra quyền ngoài phạm vi 12 hải lý, thềm chí một số cấu trúc còn không tạo ra bất kỳ một quyền nào. Những hoạt động xây dựng và quy mô lớn gần đây của Trung Quốc không thay đổi một cách hợp pháp bản chất và đặc điểm nguyên thủy của những cấu trúc này;
- Thứ tư, Trung Quốc đã vi phạm Công ước bằng việc can thiệp vào quyền thi công chấp thuận và quyền tài phán của Philippin; và
- Thứ năm, Trung Quốc đã vi phạm [Công ước] bằng việc gây ra thiệt hại không thể phục hồi đối với môi trường biển trong khu vực, thông qua việc phá hủy các bãi san

hồ ở Biển Đông, bao gồm các khu vực thuộc [vùng đất quy định kinh tế] của Philippines, thông qua thẩm quyền đánh cá mang tính phá hủy và nguy hại của mình, và qua việc đánh bắt những loài vật có nguy cơ tuyệt chủng.

Bộ trưởng del Rosario cũng nhấn mạnh rằng “qua việc đi trình và việc này, Philippines không yêu cầu Tòa Trọng tài xét xử về khía cạnh chủ quyền lãnh thổ của các tranh chấp với Trung Quốc. Chúng tôi có mặt ở đây vì muốn làm rõ những quy định trên biển của mình ở Biển Đông, mặt câu hỏi mà Tòa có thẩm quyền xem xét”.

Tiếp sau Bộ trưởng del Rosario là Luật sư của Philippines, ông đã bắt đầu bằng việc trả lời câu hỏi rằng vấn đề của Philippines liên quan đến việc có tồn tại một tranh chấp pháp lý giữa Philippines và Trung Quốc đối với một số vấn đề hay không và liệu những tranh chấp đó có đòi hỏi việc giải thích hay áp dụng Công ước hay không. Theo Philippines, tranh chấp giữa các Bên, là một vấn đề nội bộ, liên quan đến các quan điểm trái chiều của các Bên về nguồn gốc các quy định trên biển của mình. Theo quan điểm của Philippines, “các quy định và nghĩa vụ của Philippines và Trung Quốc chính là các quy định và nghĩa vụ được quy định trong Công ước 1982, không hơn không kém” và Công ước quy định đầy đủ về các vùng biển của các Quốc gia Thành viên. Vì vậy, đối với Philippines, câu hỏi về việc “liệu ‘quy định lịch sử’ của Trung Quốc theo luật quốc tế có trái với các điều khoản của Công ước 1982, hay được bao và bởi những điều khoản đó, là một vấn đề cần phải giải thích và áp dụng Công ước”. Tổng thể, Philippines lập luận rằng những đi trình của mình liên quan đến quy chế của một số cấu trúc trên biển và các hoạt động của Trung Quốc ở Biển Đông, đòi hỏi Tòa Trọng tài phải áp dụng các điều khoản có liên quan của Công ước, vì vậy chúng là những vấn đề thuộc thẩm quyền của Tòa Trọng tài.

Tiếp theo, Luật sư của Philippines nói tiếp mối quan hệ giữa các đi trình của Philippines trong vấn đề trọng tài này và các yêu sách của Philippines về chủ quyền đối với các cấu trúc trên biển ở Biển Đông, câu trả lời là phần đáp lại các lập luận trong Tuyên bố Quan điểm của Trung Quốc. Theo Philippines, quy chế của một cấu trúc theo quy định của Công ước và các vùng biển mà nó có thể tạo ra không đòi hỏi phải xác định rằng Quốc gia nào có chủ quyền đối với cấu trúc đó. Vì vậy, Tòa Trọng tài không cần phải xem xét đến vấn đề chủ quyền khi xét xử các đi trình của Philippines, do quy chế của các cấu trúc sẽ không thay đổi, cho dù Quốc gia nào có chủ quyền với chúng đi chăng nữa. Hơn nữa, Philippines cho rằng theo luật quốc tế tòa và tòa trọng tài có thẩm quyền thẩm quyền đối với một phần của một tranh chấp đa chiều, ngay cả khi tòa đó không có thẩm quyền xem xét tất cả các vấn đề liên quan đến tranh chấp.

Tiếp đó, Luật sư của Philippines quay sang câu hỏi về các điều kiện tiên quyết đối với thẩm quyền của Tòa Trọng tài và liệu Tuyên bố và Công ước của các Bên về Biên giới năm 2002 hay Hiệp ước Thân thiện và Hợp tác giữa Cộng hòa Nam Á năm 1976 có cấu thành một thỏa thuận giữa các Bên về việc loại trừ quy định giải quyết tranh chấp giữa các bên bằng hình thức trọng tài theo quy định của Công ước hay không. Theo Philippines, Tuyên bố năm 2002 không phải là một thỏa thuận có tính ràng buộc về pháp lý, một thực tiễn mà Trung Quốc đã nhiều lần không đồng ý. Hơn nữa, Philippines lập luận rằng, Tuyên bố 2002 không chứa bất kỳ nội dung nào có thể được hiểu là loại trừ giải quyết tranh chấp bằng trọng tài, và bản thân Tuyên bố cũng đơn giản chỉ đơn giản là việc giải quyết tranh chấp theo quy định của Công ước. Tổng thể nhìn chung, theo Philippines, mặc dù Hiệp ước Thân thiện và Hợp tác là một thỏa thuận có tính ràng buộc giữa các Bên, bản thân Hiệp ước cũng đã không đồng ý với những nội dung của biên pháp giải quyết tranh chấp khác. Theo quan điểm của Philippines, điều khoản này chỉ áp dụng một “trách nhiệm khiêm tốn” với các Quốc gia tranh chấp và trách nhiệm đó đã được thỏa mãn thông qua trao đổi ngoại giao giữa Philippines và Trung Quốc.

Sau đó, Luật sư của Philippines nói với các ngoại giao rằng về thẩm quyền được quy định trong Công ước và lập luận trong Tuyên bố Quan điểm của Trung Quốc rằng các điều kiện của Philippines là một phần không thể tách rời của một tranh chấp đối với phân định ranh giới trên biển và do đó bị loại trừ khỏi thẩm quyền của Tòa Trọng tài theo quy định của Điều 298 của Công ước. Theo Philippines, “các vấn đề về phân định trên biển chỉ phát sinh trong bối cảnh chặng chéo quy định của các quốc gia ven biển” và Trung Quốc, với sự phản đối của mình, đã gộp vấn đề về thẩm quyền đối với các vùng trên biển với câu hỏi về việc phân chia các vùng đó trong trường hợp có sự chặng chéo. Theo quan điểm của Philippines, một trong những thành tựu nổi bật của Công ước là đã xác định được thẩm quyền trên biển của các Quốc gia ven biển và xây dựng được cơ chế giải quyết tranh chấp đối với bản chất và giới hạn của các quy định đó. Vì vậy, Philippines cho rằng, cho dù Tòa Trọng tài không thể phân định các quy định chặng chéo, những Tòa không bị cản trở trong việc xác định sự tồn tại của các quy định đó, như Philippines đã yêu cầu.

Liên quan đến việc loại trừ theo Điều 298 đối với các tranh chấp liên quan đến “vành đai danh nghĩa lịch sử”, Luật sư của Philippines lập luận rằng các yêu sách của Trung Quốc về “quyền lịch sử” là hoàn toàn khác biệt với “danh nghĩa lịch sử” được quy định trong Công ước. Khi rà soát bản tiếng Trung của Công ước, cũng như của năm thể tiếng chính thức khác (tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Tây Ban Nha, tiếng Bồ Đào Nha, và tiếng Nga), Philippines cho rằng một “vành đai danh nghĩa lịch sử” bị giới hạn ở các yêu sách ở vùng biển nội thủy liên kết với đường bờ biển của một Quốc gia. Hơn nữa, theo Philippines, các tuyên bố và trao đổi ngoại giao của

Trung Quốc cũng cho rằng họ sẽ dùng những thuật ngữ đó để mô tả các “quyền lịch sử” mà Trung Quốc yêu sách ở Biển Đông.

Luật sư của Philippines sau đó nói về các ngoại lệ về thẩm quyền đối với các tranh chấp liên quan đến hoạt động quân sự hoặc chấp pháp. Theo Philippines, ngoại lệ đối với các hoạt động chấp pháp là hợp và chấp áp dụng với các hoạt động chấp pháp có liên quan đến nghiên cứu khoa học trên biển hay quản lý tài nguyên sinh vật (cả hai lĩnh vực này đã bị loại trừ khỏi giới quyết tranh chấp bắt buộc). Do đó, Philippines không coi ngoại lệ về chấp pháp là có liên quan đến các đ̣ trình của mình. Còn với ngoại lệ về hoạt động quân sự, Philippines cho rằng việc coi các hoạt động là có tính quân sự phụ thuộc vào mục đích của chúng và lập luận rằng Trung Quốc, chứ không phải Philippines, mới có khả năng cung cấp thông tin về bản chất và mục đích các hoạt động của mình ở Biển Đông. Tuy nhiên, Philippines cũng lưu ý rằng Trung Quốc đã không coi các hoạt động của mình là có tính quân sự và cũng không viện dẫn đến ngoại lệ này trong Tuyên bố Lập trình. Thêm vào đó, Philippines nhận định rằng “nhiều Quốc gia đã sử dụng tàu hải quân của mình cho mục đích chấp pháp ít nhất là vài lần” và lập luận rằng “việc các cán bộ quân sự tham gia vào các hoạt động xây dựng hay cải tạo đất không đồng nghĩa với việc mục đích của các hoạt động đó là quân sự”.

Cuối cùng, Luật sư của Philippines nói tới các ngoại lệ về thẩm quyền đối với các tranh chấp liên quan đến tài nguyên sinh vật trong vùng đ̣c quỵn kinh tế trong phạm vi các đ̣ trình của Philippines về ṭn hải đối với môi trường và các loài sinh vật có nguy cơ tuyệt chủng. Theo Philippines, ngoại lệ này không thể đ̣c áp dụng, do các vi phạm của Trung Quốc không xảy ra ở vùng lãnh hải bao quanh Bãi cạn Scarborough hay trong các vùng g̣n Bãi Second Thomas Shoal và Đá Vành kḥn, những vùng mà chỉ có Philippines đ̣c hưởng vùng đ̣c quỵn kinh tế. Theo Philippines, trong trình bày này Tòa Trọng tài không bị hạn chế về thẩm quyền. Philippines cũng làm rõ rằng các đ̣ trình của mình liên quan đến các nội dung của Công ước về môi trường biển và ở đây Philippines không khiêu khích về mặt vi phạm riêng đối với Công ước về đa dạng sinh học.

Vào ngày cuối cùng của phiên xét xử, đ̣ tṛ lời các câu hỏi của Tòa Trọng tài, Philippines đã đưa thêm lập luận về (a) sự ṭn ṭi của mặt tranh chấp pháp lý liên quan đến ṭng đ̣ trình của Philippines; (b) phạm vi thẩm quyền lập thục của mặt tòa trọng tài đối với các vấn đề nḥ liên quan đến chủ quyền lãnh thổ có thể đ̣c nêu trong đ̣ trình của Philippines; (c) việc áp dụng nguyên tắc estoppel (cấm phản cung) đối với Tuyên bố về ứng xử các Bên ở Biển Đông năm 2002; (d) về việc Philippines có nghĩa vụ công g̣ng giải quyết tranh chấp giữa các Bên theo quy đ̣nh của Tuyên bố năm 2002 hay Hiệp ước Thân thiện và Hợp tác ở Đông Nam Á năm

1976 hay không; (e) phạm vi và ý nghĩa của các ngoặc lửng theo Công ước đối với các tranh chấp liên quan đến hoạt động quân sự; và (f) liệu câu hỏi về thẩm quyền đối với bất kỳ một đề trình nào của Philippines không mang “tính sơ thẩm một cách thuôn tủy” và đòi hỏi Tòa Trọng tài phải xác định trước một hay nhiều vấn đề liên quan đến nội dung yêu sách của Philippines hay không. Philippines cũng trình lên các câu hỏi của các thành viên trong Tòa Trọng tài.

Bối cảnh tiếp theo của Tòa Trọng tài

Các Bên sẽ có thời hạn đến hết ngày 20 tháng 7 năm 2015 để rà soát và đề trình những thay đổi đối với bản ghi chép của phiên xét xử về thẩm quyền và khả năng thi lý. Đến hết ngày 23 tháng 7 năm 2015 Philippines sẽ đề trình các vấn đề bản phần hỏi các câu hỏi của Tòa Trọng tài trong phiên xét xử. Tòa Trọng tài sẽ công bố những các bản ghi chép của đối sẽ có thể được truy cập tại trang mạng của PCA.

Phù hợp với nghĩa vụ của Tòa Trọng tài theo Điều 5 Phụ lục VII của Công ước và việc “cho mỗi bên có khả năng báo về các quy định của mình và trình bày cặn kẽ của mình”, Tòa Trọng tài đã quyết định cho Trung Quốc có hỏi được bình luận bằng văn bản, với thời hạn là ngày 17 tháng 8 năm 2015, đối với tất cả những gì được nói tại Phiên xét xử về Thẩm quyền và Khả năng thi lý này.

Tòa Trọng tài hiện đang bước vào quá trình phân xử và ý thức được nghĩa vụ của mình theo Quy tắc Thủ tục và việc “tránh sự trì hoãn và chi phí không cần thiết và cung cấp một tiến trình công bằng và hiệu quả”. Tòa Trọng tài sẽ cố gắng đưa ra quyết định về các vấn đề về Thẩm quyền và Khả năng thi lý mà Tòa coi là hợp lý một cách nhanh nhất có thể và hy vọng sẽ làm được trước khi đi đến cuối năm.

Nếu Tòa Trọng tài xác định rằng có những phần đối đối về thẩm quyền hay các vấn đề về khả năng thi lý không mang tính sơ thẩm một cách thuôn tủy thì, theo quy định của Điều 20(3) của Quy tắc Thủ tục, những vấn đề đó sẽ được xem xét và quyết định tại các phiên sau của quá trình tố tụng.

***

Các thông tin thêm về vụ kiện, bao gồm Quy định Thủ tục và các Thông cáo Báo chí trước đây và hình ảnh của buổi điều trần có thể xem tại http://www.pca-cpa.org/showpage.asp?pag_id=1529

Thông tin về Tòa Trọng tài Thường trực (PCA): Tòa Trọng tài Thường trực là một cơ quan liên chính phủ được thành lập năm 1899 bởi Công ước Hague về việc xét xử hòa bình các tranh chấp quốc tế. Có trụ sở tại Cung điện Hòa Bình ở La Hay, Hà Lan, Tòa Trọng tài Thường trực thúc đẩy việc phân xử bằng hình thức trọng tài, hòa giải, tìm hiểu tình hình thực tế một cách trung lập và các thủ tục giải quyết tranh chấp khác giữa các quốc gia, các thực thể nhà nước, các thực thể phi chính phủ và các chủ thể tư nhân.

Đích: Việt Nam

Hiệu đính: Kim Minh